

## Nr 662.

Av herr förste vice talmannen **Magnusson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 344, med förslag till förordning om nöjesskatt.

De svenska folkrörelserna av olika slag fylla en folkuppfostrande funktion i vårt samhälle, som icke kan av någon annan fyllas. Omfattningen och intensiteten av den samhällsnyttiga verksamhet, som de ideella föreningarna bedriva, äro emellertid till stor del beroende av de ekonomiska villkor, under vilka de arbeta. Föreningarnas ekonomi inverkar sålunda väsentligt på hur ofta föreningsmöten kunna hållas, vilka program, som då kunna bjudas, huruvida den för varje förening så viktiga lokalfrågan kan lösas o. s. v. Det förhållandet, att flertalet föreningar arbeta under pressande ekonomiska förhållanden, försvårar och begränsar i hög grad deras strävan att intensifiera och vidga sin verksamhet.

Den utväg, som föreningarna bruka tillgripa för att skaffa medel för en vidgad verksamhet, är att anordna en fest, en basar, en danstillställning eller ett annat offentligt möte, dit allmänheten inbjudes mot entré. Det torde vara mycket vanligt, att föreningar av olika slag anordna sådana tillställningar, vilkas yttersta syfte är att anskaffa pengar för verksamheten. Man får heller inte förbise att t. ex. nykterhets- och ungdomsföreningar just i sin vällovlige strävan att nå ut med sitt budskap till så vida kretsar som möjligt anordna offentliga tillställningar, där det folkuppfostrande momentet förenas med underhållning av skilda slag.

De resultat, som föreningarna främst i ekonomiskt avseende kunna nå, begränsas emellertid genom att ett avsevärt belopp måste erläggas i nöjesskatt. Det i proposition nr 344 framlagda förslaget till förordning om nöjesskatt innebär genom en i huvudsak genomförd enhetlig taxa en lindrigare beskattning av de mindre värdefulla formerna för underhållning. Det ter sig under sådana förhållanden särskilt anmärkningsvärt att folkrörelsernas behov av lättnader i nöjesskattehänseende icke tillgodosetts.

Man måste finna det principiellt oriktigt, att de organisationer, som bedriva ett folkligt fostringsarbete av stor betydelse, skola hindras i sin verksamhet genom att samhället försvårar för dem att ekonomisera denna. Folkrörelserna böra därför befrias från nöjesskatt för tillfälliga tillställningar med ovannämnda syfte.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 344 med förslag till förordning om nöjesskatt ville besluta, att nöjesskatt icke skall utgå för tillställning, som av ideell förening anordnas till förmån för föreningens verksamhet.

Stockholm den 3 november 1945.

Karl Magnusson.